

Sygn. akt II Cz 1326/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2014 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia dłużnika A. A. na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 2 października 2014 r., sygn. akt I Co 1993/14

w sprawie z wniosku (...) w B.

o wyjawienie majątku

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 2 października 2014 r. Sąd Rejonowy nakazał dłużnikowi A. A. złożenie wykazu majątku oraz zapewnienia, że ze swego majątku niczego nie zataił oraz, że wykaz ten jest prawdziwy i zupełny. W uzasadnieniu wskazano, że na posiedzeniu w dniu 2 października 2014 r. dłużnik oświadczył, że chce złożyć przyrzeczenie oraz wykaz majątku. Zdaniem Sądu, mając na uwadze treść art. 913 i nast. kpc, dłużnik był zobowiązany do złożenia wykazu majątku i wskazania rzeczy oraz miejsca gdzie się znajdują, ujawnienia wierzytelności innych praw majątkowych mu przypadających, a nadto do złożenia przyrzeczenia według roty wskazanej w tym przepisie.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, dłużnik wnosząc o jego zmianę poprzez oddalenie wniosku o wyjawienie majątku podniósł, że z dokumentów załączonych do wniosku, a w szczególności z pkt 228-235 poz. Ł tytułu egzekucyjnego wynika, że w dniu 6 kwietnia 2014 r. zostały pokryte przez dłużnika koszty egzekucyjne w kwocie 484,30 zł, a nadto przed otrzymaniem wniosku wpłacił on kwotę 1.000 zł. Treść przepisu art. 71 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym wyraźnie natomiast stanowi, że zwrócenie się do sądu o nakazanie wyjawienia majątku może nastąpić jedynie w przypadku gdy egzekucja jest bezskuteczna. Dalej w uzasadnieniu zażalenia wskazał on, że Sąd nie przyjął jego pisma z dnia 2 października 2014 roku.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

W pierwszej kolejności oraz niezależnie od zarzutów podnoszonych przez dłużnika, zauważyć należy, że na posiedzeniu Sądu w dniu 2 października 2014 r., jak wynika z protokołu / k. 8 /, jeszcze przed ogłoszeniem postanowienia dłużnik wyraził zgodę i chęć złożenia przyrzeczenia oraz wykazu majątku, co czyni niezrozumiałym późniejsze zaskarżenie przedmiotowego orzeczenia. Pomimo powyższego, za błędną należy uznać interpretację dłużnika, że jedynie całkowita, czy też bezwzględna bezskuteczność egzekucji w toku jej prowadzenia, potwierdzona nie uzyskaniem żadnej kwoty

na poczet wierzytelności, uzasadnia złożenie wniosku o wyjawienie majątku. Pojęcie „bezskuteczności egzekucji” nie zostało zdefiniowane w przepisach prawa podatkowego, o postępowaniu egzekucyjnym w administracji czy też kodeksie postępowania cywilnego, zatem należy nadać mu znaczenie wynikające z języka potocznego. Skoro prowadzone od 7 września 2012 roku postępowanie, służące przymusowemu ściągnięciu należności nie doprowadziło do żądanego skutku, a którym to jest uzyskanie kwoty 9.335,20 zł, nie sposób przyjąć, aby dwie wpłaty w łącznej wysokości 1.484,30 zł stanowiły o skuteczności egzekucji. Tym bardziej gdy w jego toku stwierdzono brak składników majątkowych i źródeł dochodu pozwalających na pokrycie długu. Natomiast zgodnie z treścią art. 913 § 1 kpc, przesłankami umożliwiającymi uwzględnienie wniosku są sytuacje w których zajęty majątek dłużnika nie rokuje zaspokojenia egzekwowanych należności lub jeżeli wierzyciel wykaże, że na skutek prowadzonej egzekucji **nie uzyskał w pełni zaspokojenia swej należności**. Z akt sprawy, a w szczególności z przedłożonych do wniosku dokumentów wynika, że dłużnik do tej pory uiścił jedynie kwotę 484,30 zł w dniu 16 kwietnia 2014 roku oraz jak sam twierdzi kwotę 1.000 zł w dniu 15 września 2014 roku / treść tytułu wykonawczego oraz k. 13 /. Zatem niewątpliwie przesądza to o tym, że wierzyciel jakim jest (...) w B. nie uzyskał w pełni zaspokojenia swej należności pieniężnej. Natomiast powoływany przez skarżącego art. 71 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji / tekst jedn. Dz. U. z 2012 r., nr 1015 /, mówi o sytuacji, gdy egzekucja administracyjna **staje się** bezskuteczna, co jak już wskazano, nie oznacza braku jakiegokolwiek spłaty. Ponadto, należy zwrócić szczególną uwagę na § 2 tegoż przepisu, który w sposób wyraźny stanowi, że w toku egzekucji możliwym jest zwrócenie się do sądu o wyjawienie majątku, jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że egzekwowana należność pieniężna nie będzie mogła być zaspokojona ze znanego majątku zobowiązanego ani też z jego wynagrodzenia za pracę lub z przypadających mu okresowo świadczeń za okres 6 miesięcy.

Wobec zatem prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego i braku jego skutecznego podważenia przez zarzuty zażalenia, zażalenie to, jako nieuzasadnione, nie mogło podlegać uwzględnieniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, orzekł jak w postanowieniu.